

mazta őket. Szinte gyönyörűséget lelte abban, ha a gyerekeket kizozhatta. A háziasszony olykor bejött látogatni, megnézni, hogy megy a soruk, ilyenkor Vilma a legdurább kifejezéseket használta az idős asszonnyal szemben, csak azért, mert hajlékot adott a testvéreinek.

Két hét után már a mostohaanyját is bántalmazta, akit pedig az egész házban szerettek, mert úgy bánt a gyerekekkel, mint talán még az édesanyjuk sem. Pokollá tette az életét, mindenféle rágalomokkal illette, fenyegette, ha a jó asszony kérte, hogy térjen észére és viselje magát rendesen: az asszony nem birt Vilával, megkérte tehát a férje nővérét, hogy költözzék pár napra hozzájuk, hátha ő rendet tud csinálni. Így is történt, a nagynéni odaköltözött, de csak egy hétig bírta ki a huga bánásmódját. Ugy viselkedett vele szemben is, mint a mostoha anyjával. Nem egyezett ugyanis a számításával a nagynéni ottléte, mert az volt a terve, hogy a mostoha anyját elűldözi és ismét ő szedi fel a hadisegélyt. Ez tíz napra sikerült is neki. A szegény asszonyt annyira gyötörte, hogy az kénytelen volt a nagynénihez menekülni. Vilma tehát elérte célját: ismét egyedül volt a gyerekek parancsolója. Első dolga volt a városházán bejelenteni, hogy a mostohaanyjuk megszökött és a gyerekek éheznek. Kapott néhány korona segélyt, amit persze a saját céljaira fordított. Így ment ez körülbelül tíz napig, ekkor a háziasszony megsemmisítette a dolgot. Láttá, hogy Vilma a régi életmódot folytatja, a gyerekeket éheztetni és kizozza. Az összes házimunkát a kis Giza végezte, akit beteggé tett a sok dolog. Alig tudott a kútra ivánszorogni vizért.

A derék háziasszony elhatározta, hogy megszünteti a könnyelmű lány további garázdálkodását. Felkereste az asszonyt, meg a nagynéni, maguk mellé vették a három gyereket és szerdán délelőtt beállítottak dr. Orkonyi Ede kuriai bírósághoz, a fiataknak felügyelő hatóságának elnökéhez.

Szabó Istvánné, — a háziasszony — volt közöttük a legbátrabb. Hosszasan elmesélte az elnöknek, hogy milyen csúnyán bánik Vilma a testvéreivel, a mostoha anyját elűldözte, a nagynéni bántalmazta, őt pedig, — mert a gyerekeket védelmébe vette — állandóan a legesúlyabb kifejezésekkel támadja meg az udvaron. Azért teszi mindezt, — mondta Szabóné — hogy a hadisegélyt magának kaparítsa meg. Könnyelmű, legényes, szájas a Vilma és ha nem segít ezeken a szerencsétleneken a méltóságos ur, — rossz utra fog térni.

Az asszony meg a nagynéni sirva panaszkodtak, hogy nem bírják tovább tűrni a lány viselkedését. Tessék nézni, — mondták — a Giza olyan beteg a sok dologtól, hogy alig tud a lábán állni. A Vilma agyondolgoztatja a hugát, ő meg lenyúl és parancsolgat.

A három gyerek hangosan zokogott, mikor dr. Orkonyi megkérdezte tőlük, akarnak-e Vilával maradni, vagy pedig az új mamához akarnak menni. A gyerekek illedelmesen elmondták, hogyan kizozta őket a testvérük és hogy ők már a Tiszának akartak menni. A bíróság elnök megismogatta a kis Kázmért, aki szépegyen húzódtott a mostohája mellé.

Dr. Orkonyi jegyzőkönyvet vett fel és megnyugtatta őket. Közölte, hogy intézkedni fog — ha az elmondottak megfelelnek a tényeknek — és Vilma felvéteti a Leány Ott-hon-ba.

Megnyugodva távozott a kis család az elnök szobájából a háziasszony vezetésével. Ugy örültek, hogy Vilma a jó bácsi a jó utra fogja téríteni.

Orosz komitácsik.

Császári és királyi hadisajtószállás január 25. Amikor Ivanov tábornok megkezdte nagy téli offenzíváját, az egyforma erővel látszott volhynia-keletgalíciai frontunk északi és déli szárnya, valamint centruma ellen irányulni. Am csakhamar kitűnt, hogy a déli szárny legszélsőbb része az ő tervének stratégiai sarkpontja, míg a front többi részén megelégszik azzal, hogy embereinket szüntelenül nyugtalanítja és nem enged nekik pihenőt. Nagystilű, egységes előnyomulás északi szárnyunk ellen különben sem lehetséges a terepviszonyok miatt. Az itteni mocsár és őserdő a *guerilla-harcnak* kedvez és az oroszok élnek is vele. Ebben nemcsak reguláris csapatok és kozák őrszolgálatok vesznek részt, hanem különböző *szabadszolgálatok* is. Az orosz katonai hatóságok tudtával és támogatásával ezek az orosz komitácsik, erdő- és vadőrök, parasztok és mások egész Dél-Poléziát és a Sztir vidékét elborították kémhálózatukkal. Csak általuk ismert ösvényeken megkerülik a mocsarakon és őserdőkön keresztül a mi állásainkat és a front mögött rablómódra megtámadják a mi szekerész oszlopainkat, kisebb osztagainkat és parancsnokságainkat, amelyeket félre eső majorokban helyeztünk el. Amilyen gyorsan feltűnnek, ép oly gyorsan el is tűnnek a mocsarak között, hogy élelemmel jól ellátott buvóhelyeiken, kiléssék az újabb támadás alkalmát. Szinte lehetetlen ezeket az utonállókat teljesen kiirtani, bár a mieink is rajta vannak, hogy ellen-meglepetésekkel rajtuk üssenek és a velük tartó parasztok eltávolítsák. A Polesieben való állásainkat ezek a komitácsik nem veszélyeztetik komolyan, amint az ezen a végtelen mocsárvidéken álló katonáink helyzete *távolról sem olyan vigasztalan, mint azt az otthoniak aggodó fantáziája azt kifesti.* Épületfa van bőviben és így a Linsingen-hadsereg magyar, osztrák és német csapatai a legszebb állásokat építik maguknak, a tiszteknek pedig valóságos villák vannak, amelyek nincsenek minden architektonikus háj nélkül. Ajtót, ablakot a közeli elhagyott falvakból rekvirálnak. Ágyat, asztalt és széket maguk készítettek nyírfából. A nagy maguk építette kályhákban bükkszárazok pattognak. Ezen front mögötti épületek és az elűldözött állások között mocsarakat gyakran deszkaszálakkal kell áthidalni s ugyancsak deszkaszálakkal védik a lövészállásokat is a nedvesség ellen. A legelső védelmi vonal azonban többnyire a föld fölött van. Erős földhányás, amelynek belső oldala shrapnell ellen véd, a mellvédek fából épültek. Az állások előtt vársáncszerű árkok éles karókkal kispékelve s azonfelül van még a dróthálózat. Az előteret oldalt beépített gépfegyverek és a tüzéség tudja tűz alatt tartani. Egyenes támadással, amint a hetekig tartó erős támadások bizonyították, *ez az erős védelmi vonal nem törhető át,* azonban a számtalan befagyott mocsár által megszakított részen azonban lehetséges a szabad csapatok betörése. Ezek az alattomos rajtaütések többnyire békés parasztok és visszavándorlók álarca alatt történik, sokszor pedig magyar, osztrák vagy német egyenruhában. Gyakorlati következménye ennek az, hogy tábori őrségeinket és járőreinket fokozott éberségre kényszerítik.

Amerika tiltakozása.

Newyork, január 26. Az Associated Press jelenti Washingtonból: Amerika tudatta, miszerint az ellenséggel való kereskedés megakadályozására *irányuló angol törvény végrehajtása ellen tiltakozik,* mert ezáltal az amerikai kereskedelem károsodik.

Az angol-dán megegyezés.

Kopenhága, január 26. A National Tidende írja: Az Anglia és Dánia között való megállapodás a dán kereskedelemre irányuló nyomást némileg enyhítette. Az eredménnyel meg lehet elégedni, noha nem felelt meg minden várakozásnak, *de az angolok továbbra sem mondtak le arról, hogy folytassák a hajók átkutatót és egyre több dán gőzöst tartóztattak fel.* Az angol sajtó nyomásán angol részről újabb szigorított intézkedések várhatók.

Olaszország árulása a hármasszövetségben.

Bécs, január 26. A „Fremdenblatt“ írja: Az utóbbi időben az olasz sajtóban megjelent közlemények és olasz államférfiak nyilatkozatai egyre több bizonyítékot szolgáltatnak amellől és leplezetlenül bevallják, hogy Olaszország, még mikor a hármasszövetség kötelékébe tartozott, a szövetségstárs álarca alatt a magyar és osztrák monarchia ellen becstelen politikát üzött. Azokban a fájdalmas fejtegetésekben, amelyeket a Secolo és a Messagero a Lovcsen elvesztéséről közölt, utalás történt rá, hogy 1903-ban, mikor Olaszországban a Zanardelli-Primetti kormány állott az ügyek élén, Olaszország ágyukat ajándékozott Montenegrónak a Lovcsen megerősítése céljából.

Akkor a magyar és osztrák lapok szeméretlenül vetették Olaszországnak, hogy nyíltan támogatja Montenegró haderejét a monarchia ellen, az olasz sajtó pedig felháborodással utasította vissza ezt a vádat s azt mondta róla, hogy rágalom. Most már nincsen szükség álharcra, tehát az olasz lapok nem haboznak bevallani, hogy Olaszország 1903-ban Montenegrót a készülő háborúra felfegyverezte Magyarország és Ausztria ellen, amennyiben ágyukat küldött a Lovcsen megerősítésére.

Begyűjtáshoz legolcsóbb a **papir-hulladék**, Kb. 70 kilós bálaiba préselve **2 koronáért** kapható

Várnay L. papirkereskedésében.

Délmagyarország
előfizetési ára Szegeden:

egy évre . . . 24.— kor.
fél évre . . . 12.— „
negyed évre . . . 6.— „
egy hónapra . . . 2.— „

Vidéken:

egy évre . . . 28.— kor.
fél évre . . . 14.— „
negyed évre . . . 7.— „

DIVATOS férfi-, fiu- és női
téli és átmeneti kabátok,
öltöngők, kalapok, sapkák stb.
rendkívüli olcsón szerezhetők be
KRÉMER néni, Kossuth Lajos-szögret 8. Telefon 773.